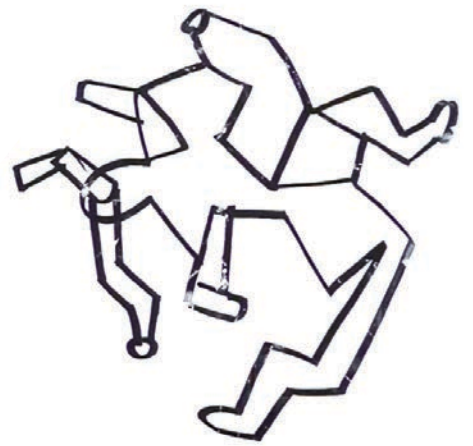

ISAC

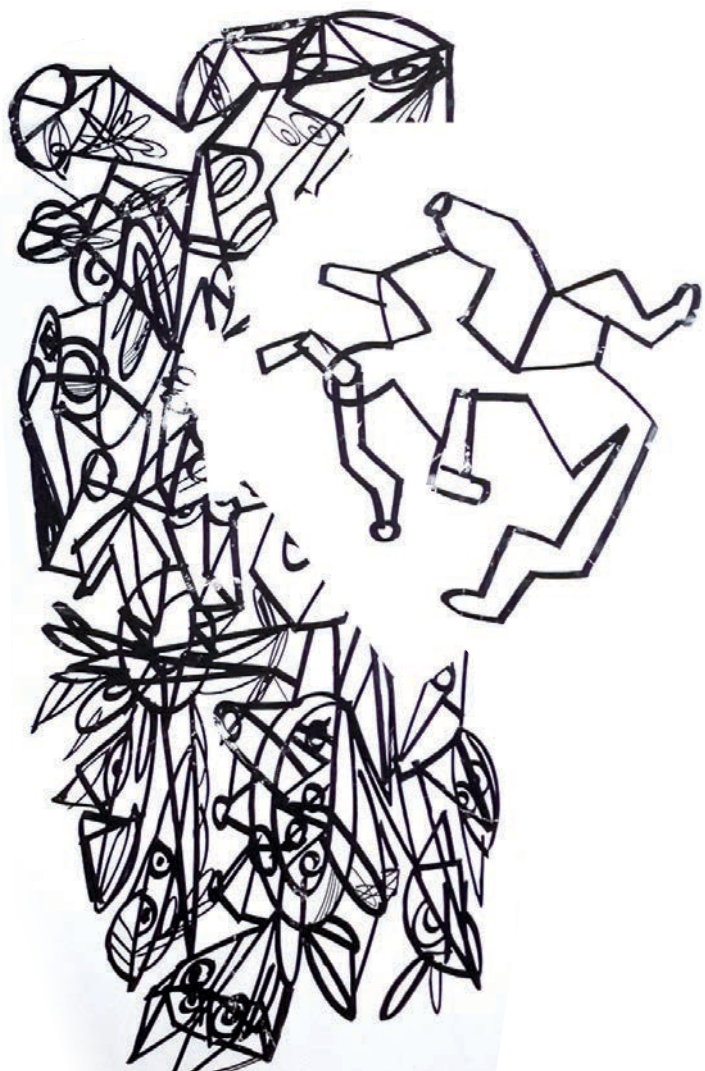
GORZOdeACUM
GORZOnow

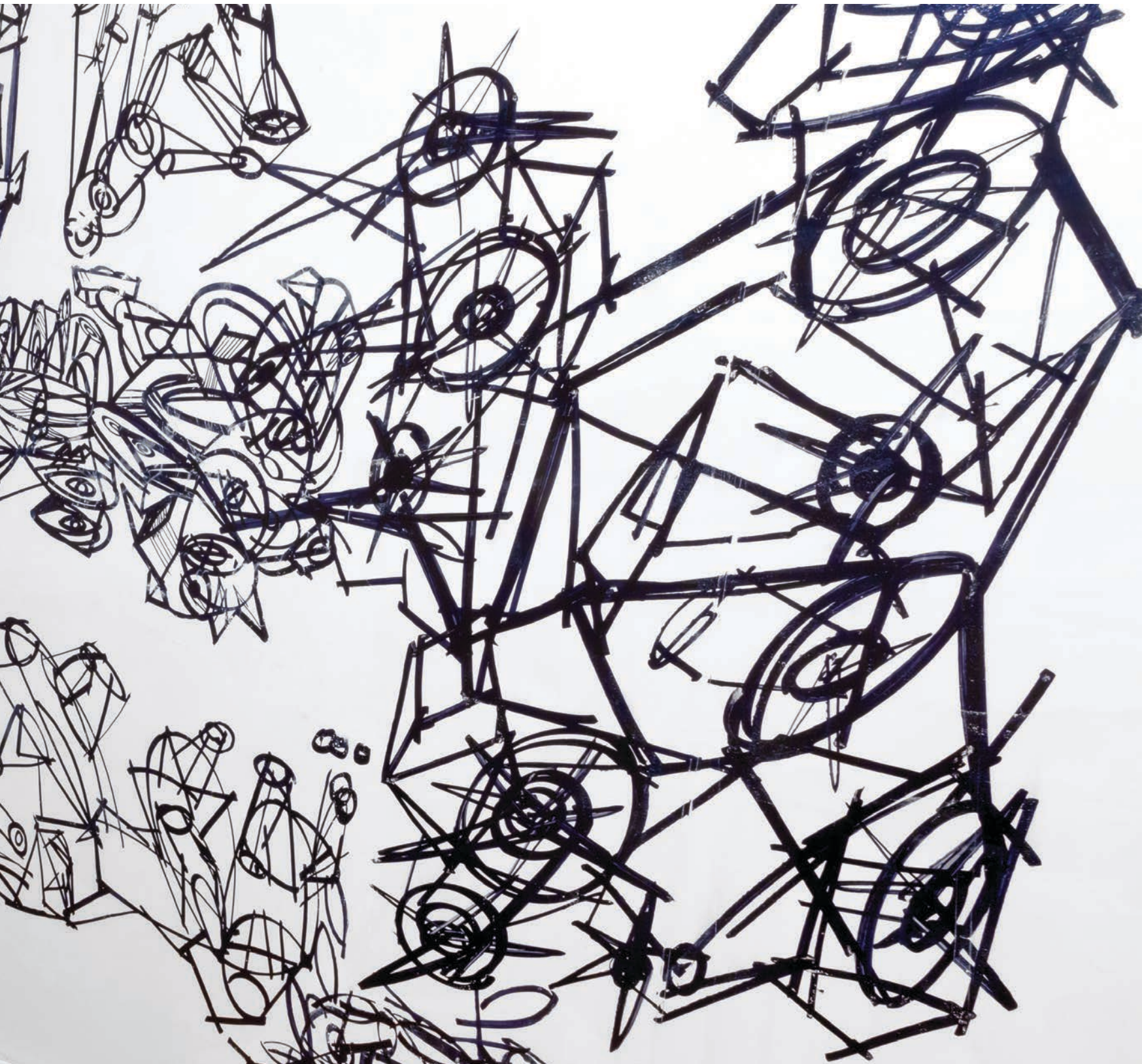
GORZOdeACUM

GORZOnow

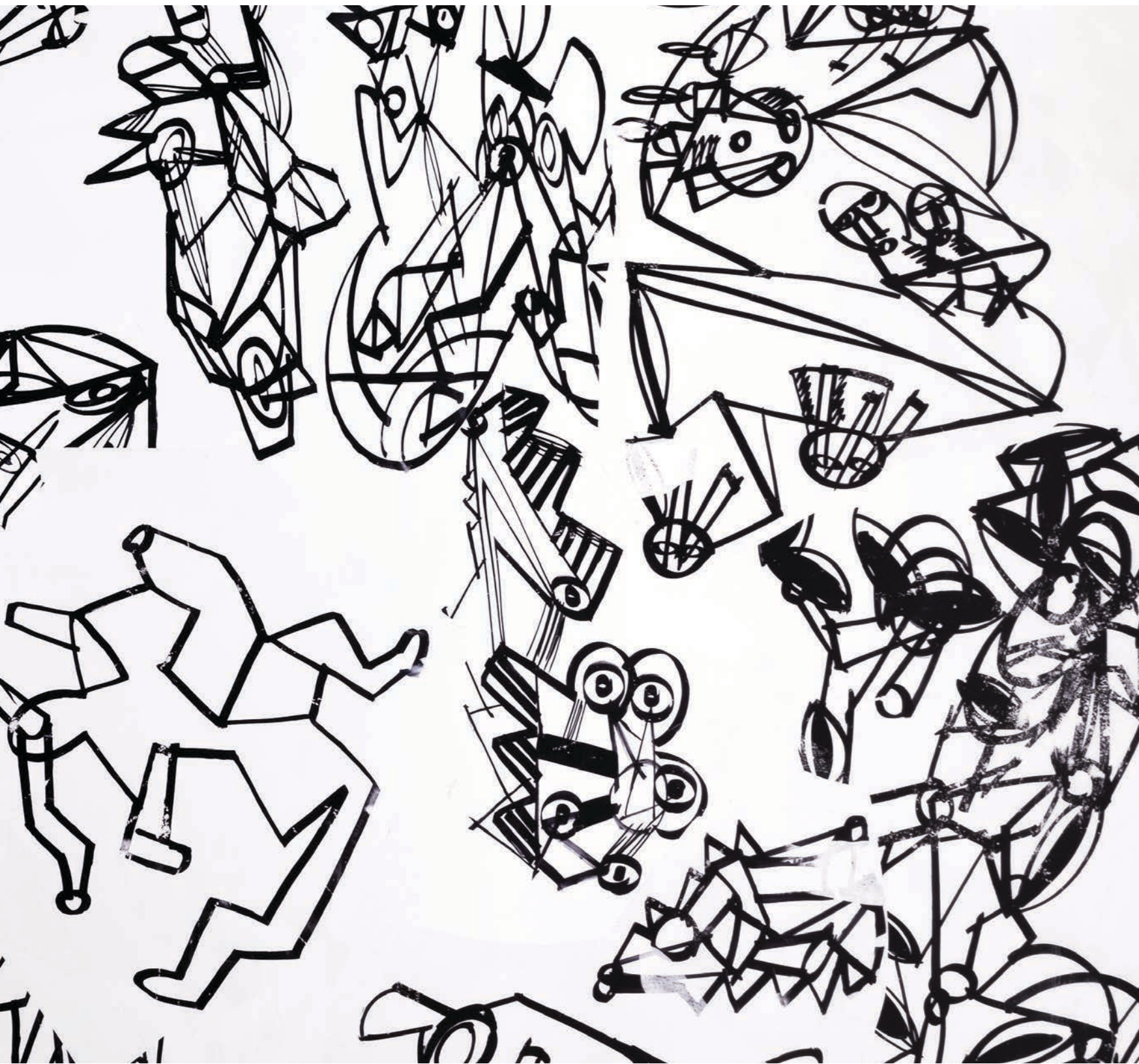

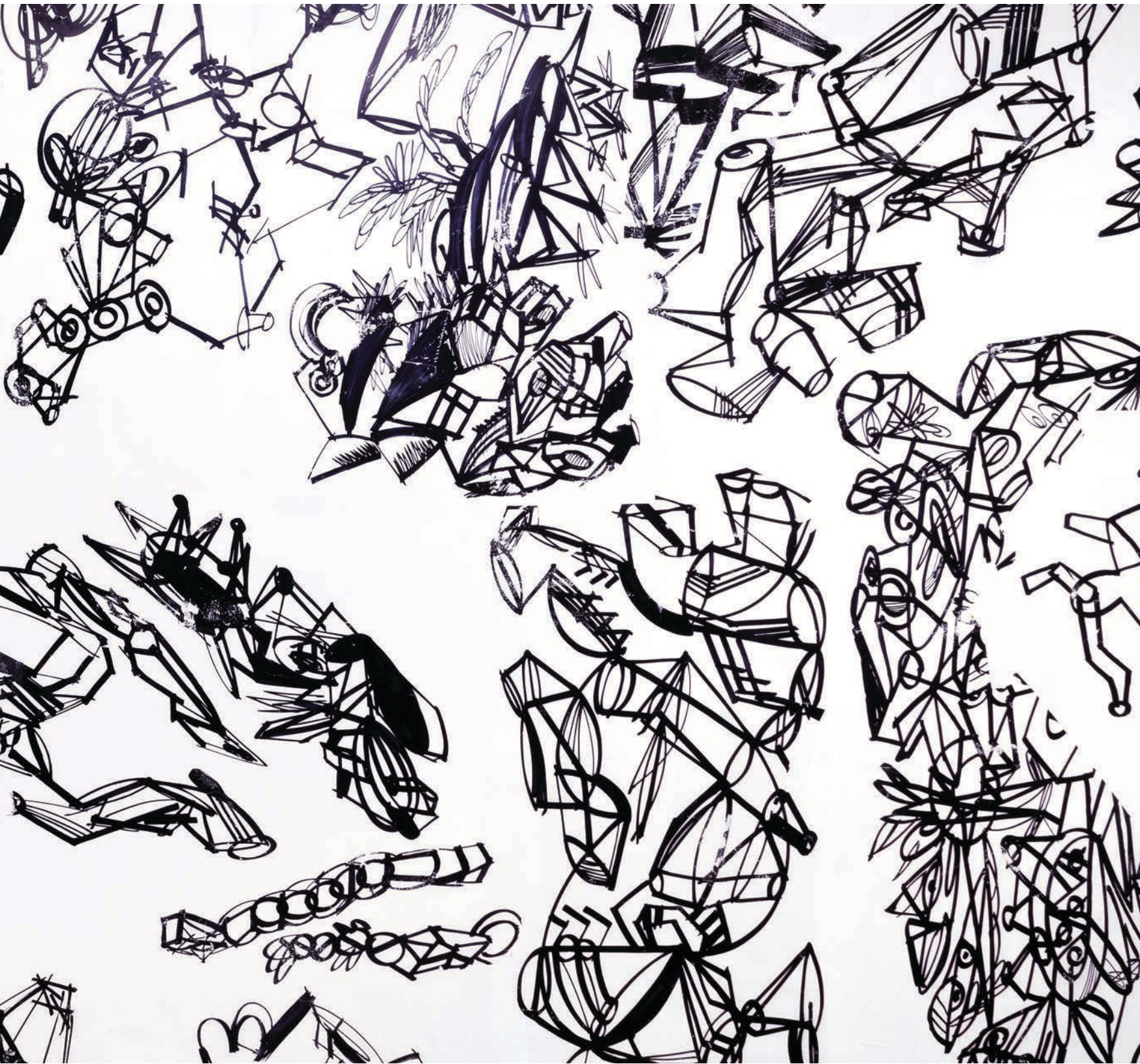

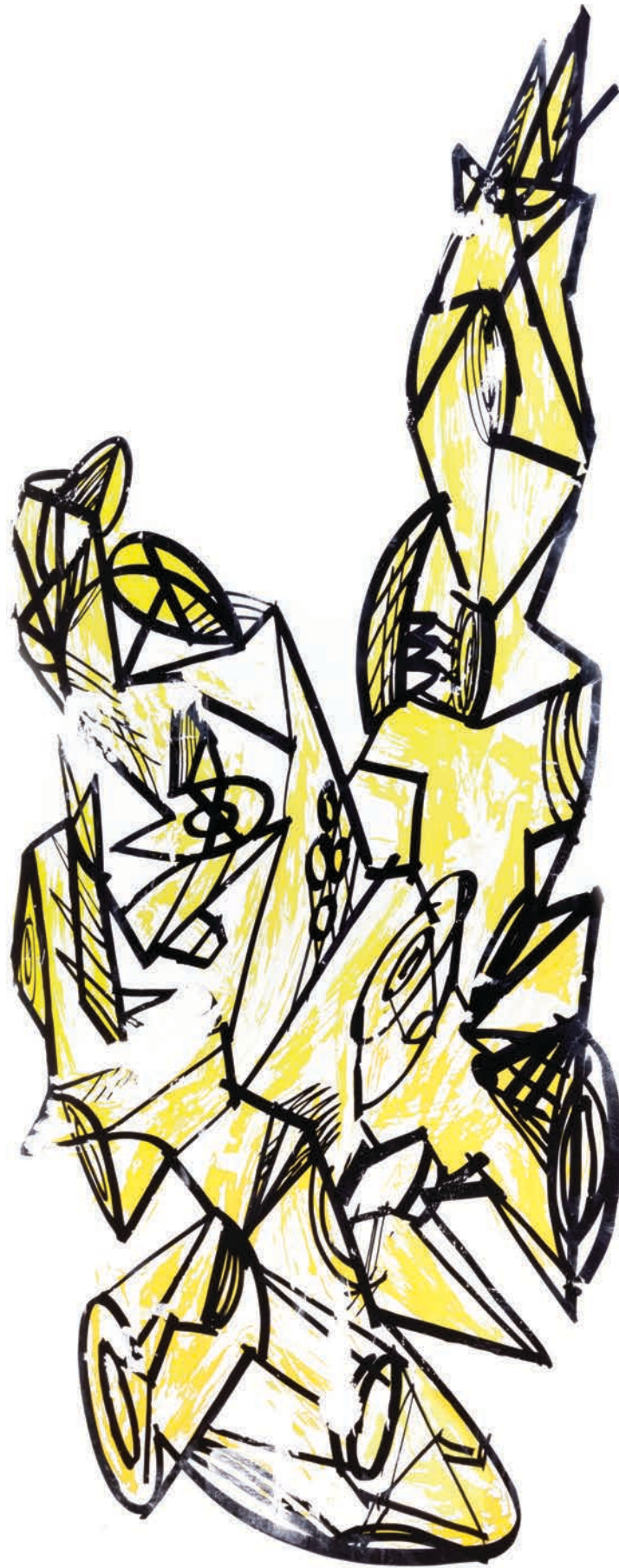

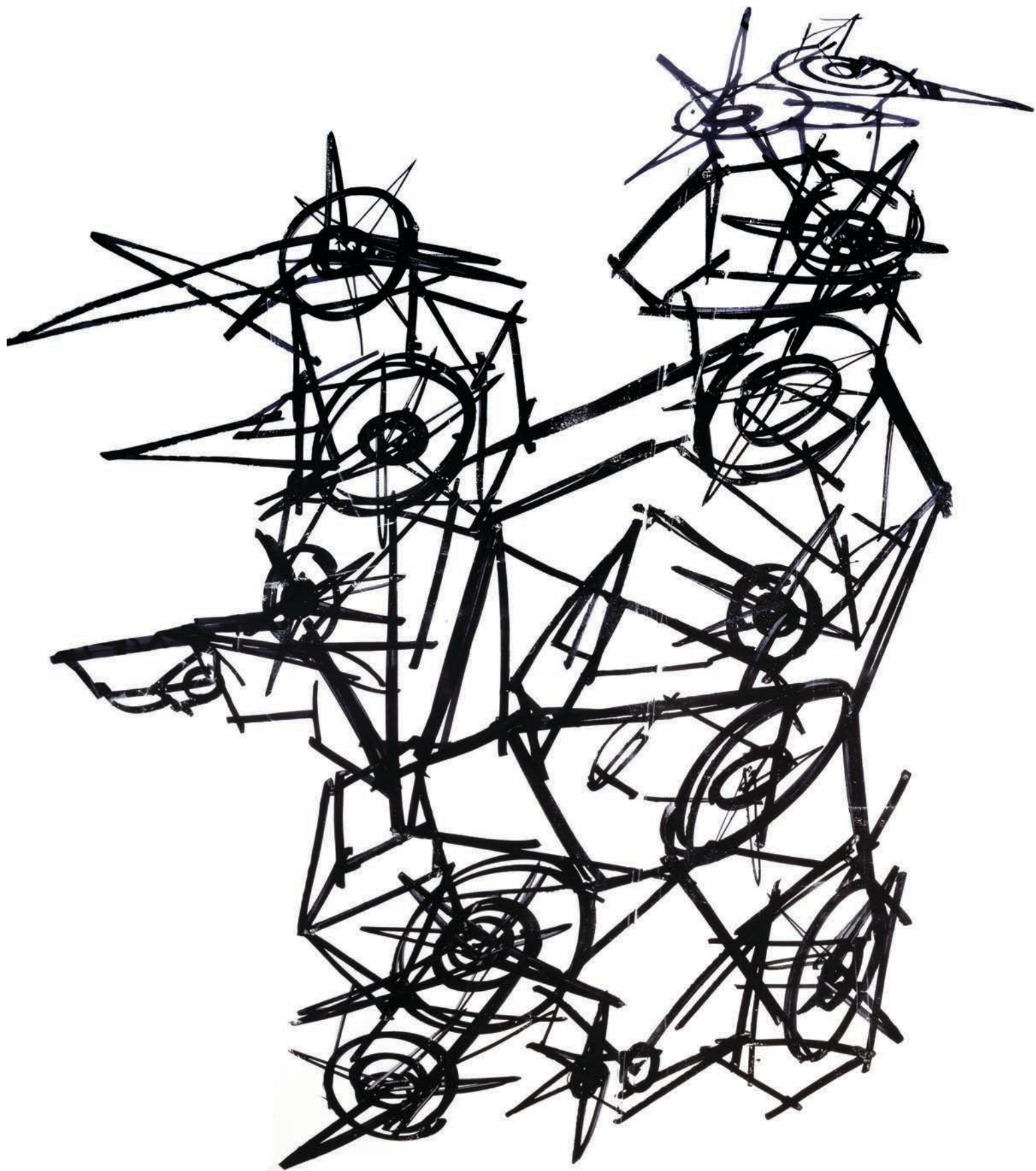

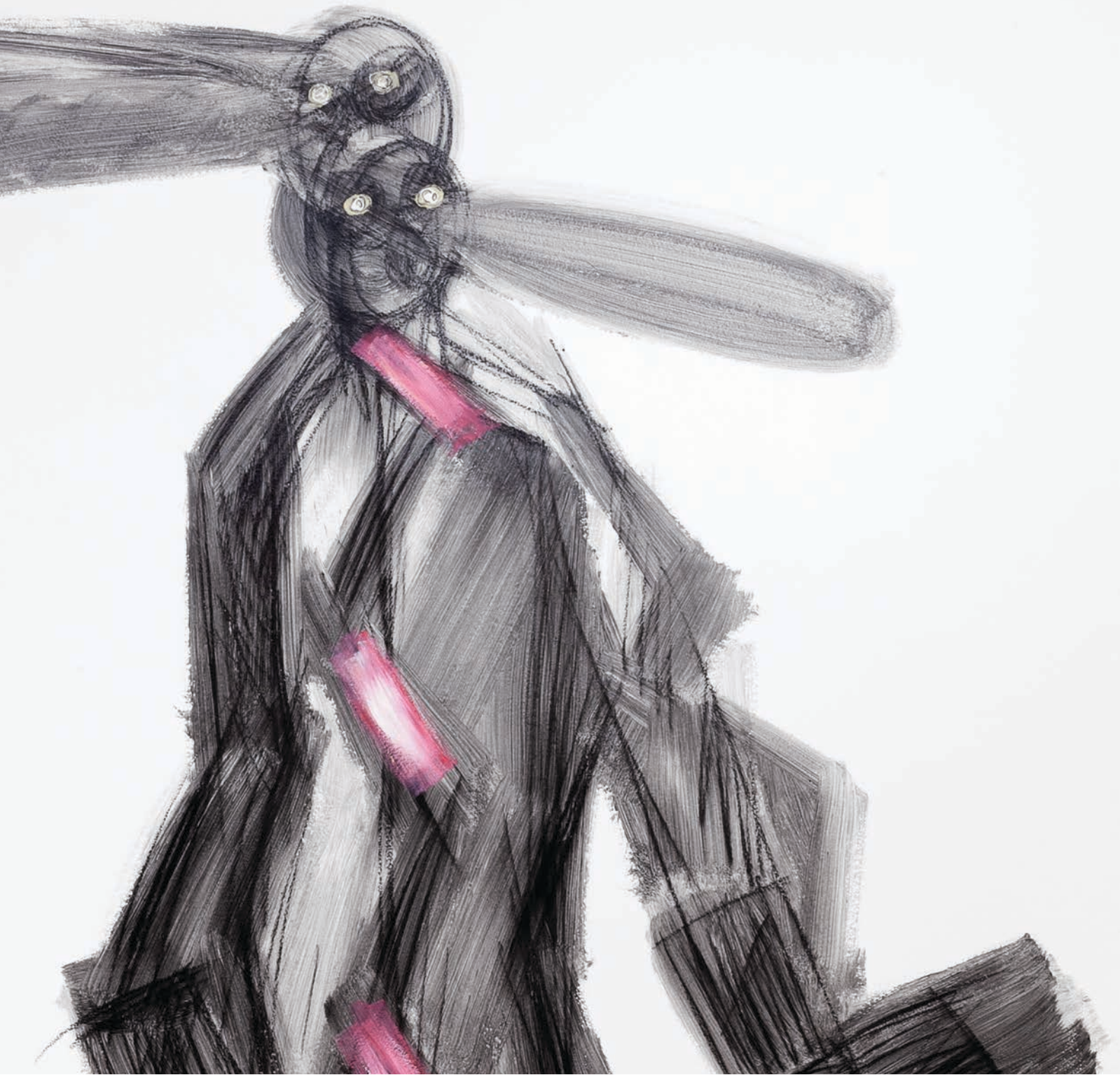

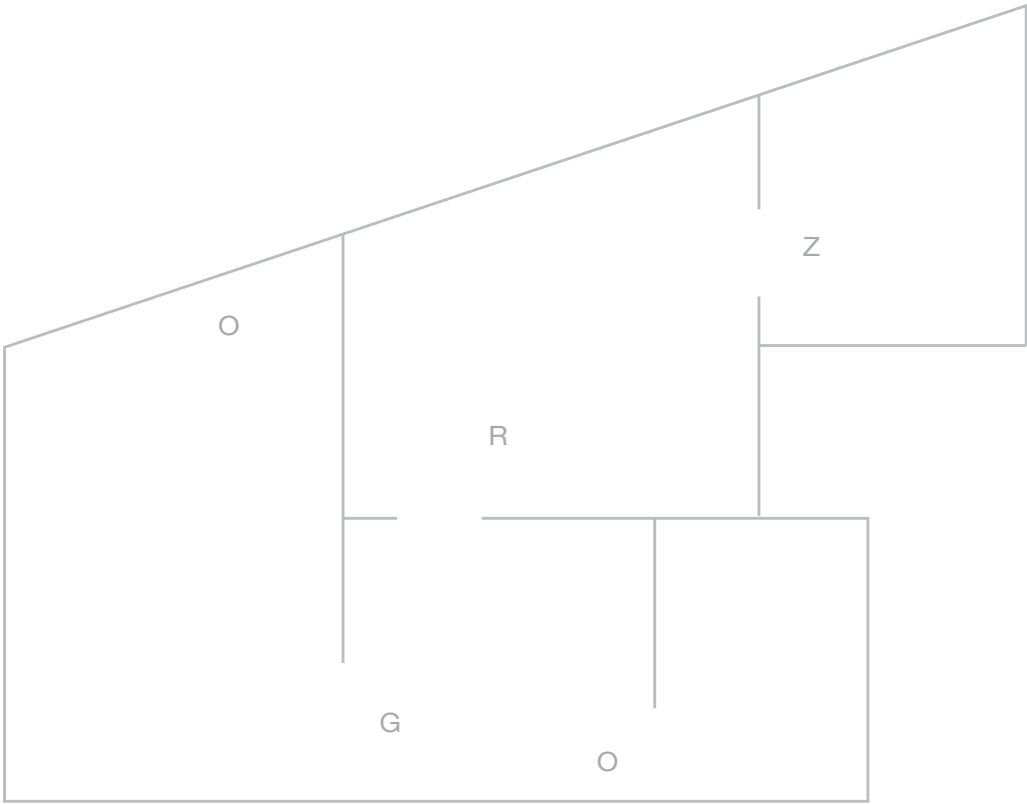

Câteva instrucțiuni de utilizare a
imaginilor și cuvintelor din expoziție

*Some instructions for using the
images and words in the exhibition*

Silviu Pădurariu

Expoziția nu este contextualizată și nu pornește de la un concept curatorial, ci este un act exclusiv artistic, marca GORZO. Nu există un proces de selectare, de reorganizare, de recontextualizare a lucrărilor — întregul demers aparține deciziilor și necesităților artistului, lucrările fiind finalizate *in situ*. GORZOdeACUM este despre GORZO din prezent.

Funcția curatorială nu mimează rolul „autorului” de panotare și nu încearcă să îl înlocuiască pe istoricul de artă, ci propune un cadru analitic teoretic din perspectiva actualității asupra producției lui Gorzo. (Câteva lămuriri despre

The exhibition doesn't have a framework and does not start from a curatorial concept, but is an exclusively artistic act, GORZO's brand. There is no process of selection, reorganization, recontextualization of the works - the whole process belongs to the decisions and needs of the artist, the works being completed *in situ*. GORZOnow is about GORZO today.

The curatorial function does not mimic the role of the “author” who designs a specific layout, nor does it try to replace the art historian. It proposes a theoretical analytical framework from the perspective of current events on Gorzo's production. (Some clarifications about

actualitate: discuția despre timp așază lucrurile într-o dimensiune ontologică. Actualitate este un termen care trebuie plasat în relație cu ideea de *actualizare* ca formă de adaptare inteligibilă și explorativă într-un mediu necunoscut, și mai puțin într-o cheie istoricistă sau „prezenteistă”). Miza cooperării curatoriale cu un artist viu nu este de a-i argumenta sau de a-i „gospodări” un loc în corola „istoriei universale-locale”, ci de a-i înțelege eterogenitatea și vulnerabilitatea subiectivității lichide, în tranziție.

GORZOdeACUM conține cel puțin două dimensiuni de parcurgere: una teoretică, în care sunt dezbătute probleme de **producție** (cultura „tabloului” vs cultura „imaginii”) și de **interpretare** a artei de azi (cultura interpretării estetico-filosofice vs cultura interdisciplinară și semiologică a imaginii). O altă dimensiune este cea practică, în care *de acum* reprezintă procesul de producție și de transferare în „timp real” a unei lucrări-instalație din atelierul din Brooklyn, *in situ*, în /SAC, București.

De ce GORZOdeACUM? Titlul nu conține un mesaj deghizat politic, economic sau instituțional — Gorzo cel de acum e Gorzo de atunci și de oricând și aparține unei singure instituții, *instituția artei*, în abstract. Miza acestui proiect nu este o „schimbare la față” sau aspirația la auctorialitatea curatorială

the present moment / actuality: the discussion on time puts things in an ontological dimension. Actuality is a term that must be placed in relation to the idea of *actualization* as a form of intelligible and exploratory adaptation in an unknown environment - and less in the key of historicity or “presenteeism”). The stake of curatorial cooperation with a living artist is not to argue or “manage” a place in the corolla of “universal-local history”, but to understand its heterogeneity and its vulnerability of liquid subjectivity in transition.

GORZOnow contains at least two dimensions: a theoretical one, in which issues of **production** (the culture of “painting” vs. the culture of “image”) and **interpretation** of today’s art (the culture of aesthetic-philosophical interpretation vs. the interdisciplinary and semiological culture of the image) are debated. Another dimension is the practical one, in which the NOW represents the process of production and transfer in “real time” of a work-installation from the Brooklyn workshop to / SAC, Bucharest.

Why GORZOnow? The title does not contain a politically, economically or institutionally disguised message - Gorzo, now, is Gorzo then and at all times, and belongs to a single institution, the abstract *institution of art*. The stake of this project is not an alteration or the aspiration to the auctorial subject of a possible repositioning and representation; at the same

a unei posibile re poziționări și reprezentări; totodată nu este vorba despre o nouă relație cu o nouă structură organizațională, ci este despre o nouă relație cu sine și cu pictura. O relație care descrie sinteza unui limbaj vizual *transmedial, nonreprezentational, tehnocentric* și o identitate autonomă din punct de vedere organizațional. Într-un context în care lumile artei își cunosc sfârșitul, producătorului îi revine responsabilitatea transformării „instituției” artei în direcția propriei voințe și explorări.

time it is not about a new relationship with a new organizational structure - but it is about a new relationship with oneself and with painting. A relationship that describes the synthesis of a *trans-medial, non-representational, techno-centric* visual language and an autonomous identity from an organizational point of view. In a context in which the worlds of art are coming to an end, it is the responsibility of the producer to transform the “institution” of art in the direction of his own will and exploration.

Context

Context

Pe parcursul cercetării fenomenului organizațional artistic din sfera locală am observat, printre altele, că o mare parte din literatura teoretică și modelul de receptare, în general, nu țin pasul sau mai bine spus

During the research of the artistic organizational phenomenon in the local sphere I noticed, among others, that a large part of the theoretical literature and the reception model, in general, do not keep pace or rather fail to adapt to the changes and transformations of the

nu reușesc să se adapteze la schimbările și transformările de fond prin care au trecut producătorii în ultimii 20 de ani, de la perioada de urgență, în actualitate. Problema este că producătorii sunt activi în prezent, grosul producției lor este din actualitate și că ar trebui receptați în funcție de ultimele producții, nu în funcție de mitul urgenței. Efectele sunt evidente în tendința de a mistifica începutul și totodată de a-i plasa pe artiști la comun, într-un concept omogen colectiv și generațional, cu rol revolut, cu o aură de avangardă idealizată. Apar comparații, ierarhii, asemănări și valorificări între subiectivități și producții care nu au nimic în comun și care omit să înțeleagă producția actuală. În plus, piața de artă reorganizează percepția impunând ierarhia bazată pe notorietate, pe *hit*, pe *breaking-news*. Pe de altă parte, modelul cultural predominant care influențează scrierea despre arta de azi pune într-o dimensiune comună producția tehnelor și producțiile discursului și ale *ready-made*-ului, omogenizându-le politic, social sau psihologic.

Un al doilea element important pentru contextualizarea proiectului este faptul că, în conversațiile purtate cu Dumitru Gorzo și în analiza producției lui din ultimii zece ani — perioadă de adaptare și integrare în Brooklyn — nimic din ceea ce arată și spune nu se poate

producers of art, in the last 20 years, from their emergency period to the present. The problem is that producers are currently active, the bulk of their production is up to date and should be received according to the latest productions, not according to their emerging myth. The effects are obvious in the tendency to mystify the beginning and at the same time to place the artists, together, in a homogeneous collective and generational concept, with a revolving role, with an idealized avant-garde aura. There are comparisons, hierarchies, similarities and capitalizations between subjectivities and productions that have nothing in common and that fail to understand the current production. In addition, the art market reorganizes the perception by imposing the hierarchy based on public notoriety, on *success*, on *breaking-news*. On the other hand, the predominant cultural model that influences the writing of today's art gives a common dimension to the production of techniques and the productions of discourse and *ready-made*, homogenizing them politically, socially or psychologically.

A second important element for the contextualization of the project is that, in the conversations with Dumitru Gorzo and in the analysis of his production of the last ten years — a period of accommodation and integration in Brooklyn, nothing of what he shows and says correlates and resonates with the image created

corela și pune în rezonanță cu imaginea creată în mass-media în perioada de urgență, imagine păstrată local până azi. Acest lucru a fost frapant și explicit în perioada expoziției din 2017, *Contagiune*, când un tronson al mass-mediei a mizat pe imaginea lui locală, iar dialogul publicat în *Dilema* și plasarea colaborării curatoriale a mers pe problema lui din actualitate.

Din punct de vedere curatorial: față de alte formule comune sau standardizate de cooperare în care am fost implicat și care sunt promovate în educație sau în literatura de formare fie că mă refer la proiecte susținute de instituții publice, fie la organizații comercial-private acest proiect este constituit exclusiv din necesitatea realizării unui *corpus* teoretic-artistic în rezonanță cu obiectele, formele și ideile artistului din actualitate. Curatorial, funcția a ocupat un rol teoretic, neocritic, în care metodele de interpretare a imaginii sunt utilizate *inter* și *transdisciplinar*, apelând la referințe din biologie, științe politice etc., care au în comun producția, modelarea și utilizarea „imaginii” publice și personale.

Din punct de vedere teoretic, expoziția este „urma” unei reflecții asupra modului în care *tehnele* optice și haptice — pictura și sculptura — supraviețuiesc și se adaptează la

in the media during his emerging period, an image maintained locally until today. This was striking and explicit during the 2017 exhibition, *Contagion*, when a section of the media relied on his local image, and the dialogue published in *Dilema* and the placement of the curatorial collaboration followed his then current issues.

From a curatorial point of view: compared to other common or standardized forms of cooperation in which I have been involved and which are promoted in education or training literature, whether I am referring to projects supported by public institutions or commercial-private organizations, this project is constituted exclusively by the need to create a theoretical-artistic *corpus* in resonance with the objects, forms and ideas of the artist, in the present moment. In terms of the curatorial, the function has played a theoretical, neocritical role, in which the image interpretation methods are used *inter-* and *trans-disciplinarily*, using references from biology, political science, etc., which have in common the production, modeling and use of public and personal “image”.

From a theoretical point of view, the exhibition is the “trace” of a reflection on how optical and haptic *techniques* - painting and sculpture - survive and adapt to current technologies, textures and plasticity, through reduction, synthesis, simplification. Always present in the

tehnologiile, texturile și plasticitatea actualității, prin reducere, sintetizare, simplificare.

Mereu actual în comportamentul uman este necesitatea exteriorizării mnemotehnice, necesitatea reorganizării lumii și sinelui în mod semnificativ — atitudini care pe perioada antro-poistorică au schimbat mereu obiectul imaginii, în funcție de factori contextuali sociali. Locul comun al picturii, de la Lascaux la „Guernica”, este atitudinea mnemotehnică, mai puțin puritatea mediului sau convenția colectivă a obiectului, acestea fiind variabile.

human behavior is the need for mnemonic externalization, the need to reorganize the world and the self in significant matter - attitudes that during the anthropo-historical period have always changed the object of the image, depending on social contextual factors. The common space of painting, from Lascaux to “Guernica”, is the mnemonic attitude, and less the purity of the environment or the collective convention of the object, the latter being variable.

Proces

Process

Prima etapă începe în Brooklyn, desenul fiind de multe ori practicat ca un gest automat și nepremeditat în timpul conversației via Skype.

The first stage begins in Brooklyn, the works being often drawn as an automatic and unpredictable gesture during the conversation via Skype.

Etapa a doua a lucrării, la /SAC, instalarea finală
a lucrării printr-un proces de transfer.

Instrucțiuni de utilizare /
User guide

The second stage of the work, at /SAC, is the
final installation of the work through a transfer
process.

Etapa a treia este dedicată celorlalte registre ale expoziției, ca răspunsuri sau ca răsturnări ale transferului desenului de pe peretele principal. În registrul al doilea, desenul este redus la scrijelire directă, mediul de lucru fiind prestabilit de grosimea unei „tușe” late, din ciment, care traversează suprafața peretului pe înălțime. Același gest este translatat pe grosimea materială a unei tușe-„linii”, din lemn, scândura prelucrată devenind suport pentru desen, totodată element al desenului.

The third stage is dedicated to the other settings of the exhibition, as answers or as reversals of the transfer of the drawing from the main wall. In the second setting, the drawing is narrowed down to direct scribbling, the working environment being predetermined by the thickness of a wide “touch” of cement, which crosses the surface of the wall in height. The same gesture is shifted towards the material thickness of a wooden “line” touch, the processed board becoming a support for the drawing, also an element of the drawing.

Al treilea registru este dedicat unui obiect transparent, o sculptură privită prin flotabilitatea desenului în spațiu.

The third register is dedicated to a transparent object, a sculpture viewed through the drawing's buoyancy in space.

Ca o aparență imaterială periferică, întâlnirea cu figura umană este păstrată ultimului registru, în rezonanță și relație de juxtapunere cu „schița în lemn”. Apopenia comună plimbă reprezentarea schiței în lemn între imaginea unei arce, a unui pendul, a unei punți sau a unui hamac. În fond, nu un rol reprezentational, ci de declinare și exploatare a sintezei diverselor posibilități în care *disegno* poate evolua dincolo de suprafața și marginea tabloului și obiectului. Întâlnirea cu figura umană face apel la regimul desenului ca pictură, în care nu există o linie pregătitoare, ci o acțiune eterogenă, o linie-tușă-semn-gest.

Ultimul regim este realizat prin reproducerea desenului de pe peretele principal, reformulată tehnic prin lipirea și incastrarea în ciment, intervenindu-se în final cu pastă albă.

As a peripheral immaterial appearance, the encounter with the human figure is kept to the last setting, in resonance and juxtaposed relationship with the “wooden sketch”. The common apopenia investigates the representation of the wooden sketch between the image of an arch, a pendulum, a bridge or a hammock. After all, it is not a representational role, but a declination and exploitation of the synthesis of the various possibilities in which *disegno* can evolve beyond the surface and the edge of the painting and the object. The encounter with the human figure appeals to the regime of drawing as a painting, in which there is no preparatory line, but a heterogeneous action, a line-touch-sign-gesture.

The last setting is reached by reproducing the drawing on the main wall, technically reformulated by gluing and embedding in cement, while intervening with white paste.

COMPLETARE

IN ADDITION

D u m i t r u G o r z o

În general, îmi văd lucrările ca fiind momente în dezvoltarea unei povești vizuale, nicidecum rezolvări finale, cât mai degrabă niște stadii intermediare, în care intenția, materialul, procesul și informația ajung într-un fel de echilibru, se fixează. Ce-i drept, atâta vreme cât îmi sunt la îndemână îmi păstrez dreptul de a le altera și, cu toate că o fac rareori, a devenit într-un fel instrument de lucru.

Asta plus alte câteva motive, cum ar fi faptul că lucrarea, numită generic „peretele mare”, urma să fie acoperită cu un strat de vopsea la sfârșitul expoziției, m-au făcut să-i dau încă o dimensiune.

Generally, I perceive my works as moments in the development of a visual story, not ends, but rather some intermediate stages, in which the intention, the material, the process and the information reach balance. Whenever they're close-at-hand, I reserve my right to alter them, and although I rarely do, it has somehow become part of my toolbox.

This and the fact that the work, generically called the „big wall”, was supposed to disappear underneath a layer of paint at the end of the exhibition, lead me towards a new stage.

Pe scurt, ajutat de artista Ioana Joa și profitând de instrumentele de comunicare contemporane, ce permit vederea în timp real a unei acțiuni ce se desfășoară în altă parte a planetei, am reactivat suprafața peretelui. Folosind diluantul potrivit, au fost atacate într-un mod controlat liniile ce defineau “scriitura” peretelui, adăugând volum desenelor și variații de lumină întregii compoziții.

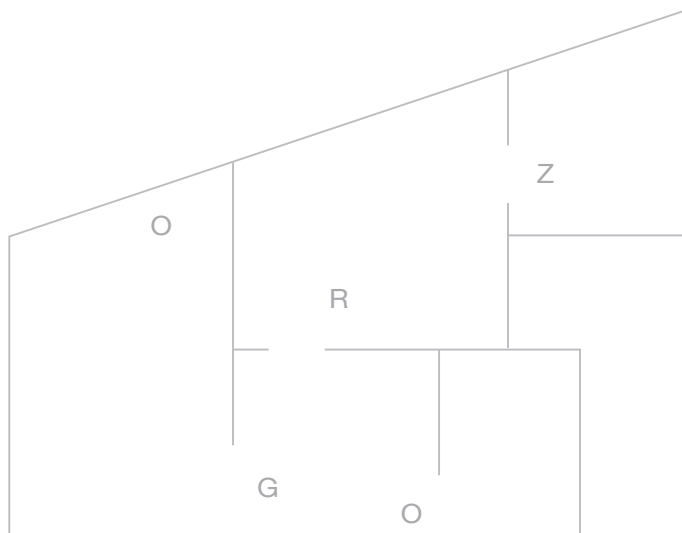
A rezultat o imagine nouă, un alt timp al aceleiași lucrări.

In short, helped by the artist Ioana Joa and taking advantage of the contemporary communication tools, which allow real-time view of an action taking place in another part of the planet, I reactivated the wall's surface. Using the right thinner, the lines that defined the architecture of the drawing were attacked in a controlled way, adding volume and variations of light to the entire composition.

The result was a new image, a different time of the same work.

GORZOdeACUM
GORZOnow

/SAC

Spațiul de Artă Contemporană - /SAC - este o inițiativă independentă privată, un context-resursă dedicat necesităților actuale ale producătorului și ale publicului, pentru a stabili un dialog direct și formator prin intermediul expoziției, cercetării și promovării.

/SAC is a private non-profit initiative positioned as an alternative organism to the organisational trade system and to the public institutional system, with the aim of participating in the (re)contextualisation and the historical update of contemporary independent productions through a set of resources and effective strategies for establishing an unaltered dialogue between the producer and the audience.

Imagini/Images Dumitru Gorzo

Din expoziția GORZOdeACUM @/SAC - noiembrie 2018 / februarie 2019

Exhibition views from GORZO NOW @/SAC - November 2018 / February 2019

Texte/Texts Silviu Pădurariu, Dumitru Gorzo

Photography Andreea Vintze

Graphic design Victor Bartiș

Traducere/Translated by Simona Abagiu

Corectură/Proof reading Dușa Udrea, Diana Contes

Coordonare proiect/Project Management Ion Alexandru Radu

© 2020 /SAC & Editura Vellant

/SAC

Gen. H.M. Berthelot 5, București

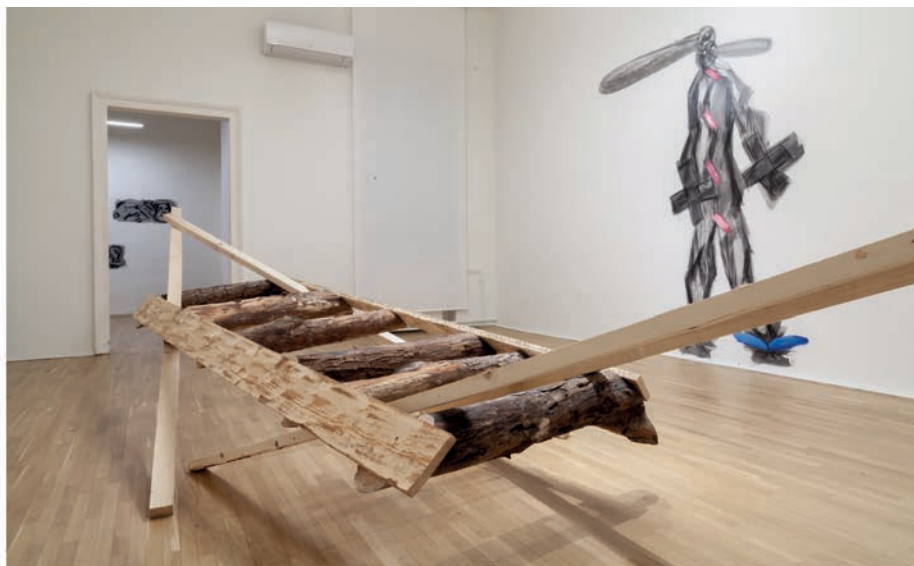
www.spatiuldeartacontemporana.ro

Editura Vellant

Splaiul Independenței 319, București

www.vellant.ro

sacbucharest.com

© 2020

/SAC

 VELANT
CĂRȚI ÎNSEMNATE.